

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr. a treia-ora 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.
Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poște și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Numeri singuratici à 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc. pe acțiuni.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Visitele din Buda.

O situație mai grea și mai apăsătoare decât aceasta, ce o percurgem, de abia vor fi mai străbătut Românii în deceniile din urmă. Și cu toate acestea noi nu-i iertăm să descurajăm. Împărați și Regi s'au mai întâlnit ei și au hotărât asupra popoarelor, și hotărârile lor au rămas fără rezultat ori-de-câte-ori s'au lovit de legile firei. Și apoi se nu uităm un lucru. Visita împăratului german noi o cunoaștem numai în lumină maghiară ori maghiarofilă; ear' cea a Regelui Carol nu o cunoaștem încă de fel. Simțim și presimțim, că și această vizită va avea un efect hotărât rău asupra cauzei noastre. Respectul ce-l avem față de înalta persoană a Regelui Român ne împune o rezervă în aprecierea acestui mare act; ear' încăt actul acesta revine și meritului ori demeritului guvernului român, ori-cine ne poate dispensa de a ne spune părerea, după-ce ne-am spus-o de mai multe-ori, fără-ca de atunci să fi intervenit ceva, ce se ne fi determinat, a ne schimba părerea.

În lipsa unor elemente absolut necesare spre a ne spune judecata asupra acestor vizite, în aceea-ce privește mai de aproape cauza noastră, noi nu ne vom deda nici la cuvinte de salutare, căci am trebui să fim nesinceri, nici la interpretări favorabile, cari nu se pot decât într-un mod sforțat, dar' nici la temeri de viitorul nostru, pentru-că nu sântem pesimiști, și cunoaștem în destul tenacitatea și vitalitatea poporului nostru. Eată de ce noi vom considera numai în măsurile lor mari, în cadrele largi ale politice externe aceste vizite menite în primul rind spre a întări credința popoarelor în tăria triplei alianțe, la care s'a atașat și România, și astfel și în durabilitatea păcii europene.

Împăratul Wilhelm a pus în aplicare tot talentul sau oratoric și prin toaștul său de o frumseță extetică și de o formă neexcepțională, a cucerit ca într-o năvală, cu mult entuziasm și cu multă căldură, întreg maghiarismul. Și ni-s'a dat să vedem minunea cu ochii. Maghiarii, pe cari noi îi cunoaștem mai bine decât Germanii și împăratul lor, Maghiarii, cei mai mari dușmani a tot ce e neamț, ne nemțesc, s'au prefăcut, ca prin farmec, în cei mai „sinceri” și mai „călduroși” prieteni, ca se nu zicem chiar frați ai Germanilor.

Ura seculară de rasă, așa de pregnant exprimată prin „Kutya német” și „hunczút német”, ce s'a perpetuat din veac în veac între Maghiari și Nemți — a dispărut într-un moment. Împăratul german a exclamat: „Éljen a király” și poporul maghiar — nu regele! — a răspuns răpit de entuziasm: „Éljen a német császár”.

Eată o minune, ce pare că s'a realizat în aceste zile. Pare numai, și timpul va avea să dovedească, dacă într-un adevăr se pot face minuni de acestea, și dacă împăratul Wilhelm a reușit într-un adevăr să realizeze minuni.

Acum nu analizăm nici procedura împăratului, nisi mijloacele de care s'a folosit, nici nu căutăm motivele ascunse, cari pot să mai fie legate de acest toașt. Constatăm numai faptul și scopul lui mărturisit și clar: de a cuceri pe Maghiari pentru Germani.

Că aceasta este în favorul Germaniei este prea evident. Ori-cum s'ar desvolta lucrurile în viitor, și ori-ce rol ar fi rezervat destinul acestui popor străin în Europa, mai mic ori mai mare, pentru Germania nu poate fi decât de folos, având simpatia unui popor, care dacă nu prin numărul său, apoi cel puțin prin situația sa, e de importanță.

Ungurii la rindul lor însă interpretează cu totul altfel toaștul împăratului german, și bine înțeles, îl exploatează în favorul lor. Ei zic că împăratul li-a recunoscut îndreptățirea la hegemonie, nu numai în Ungaria, ci în întreaga monarhie, — prin urmare, își zic ei, de acum e timpul nostru, de acum înainte avem

noi se lucrăm spre a consolida țeara — adică spre a maghiariza.

Aici e păcătoșenia ce ni-s'a creat nouă. Ungurii au prins nouă curaj; cetezanța li-s'a mărit și vor începe acuzi să năvălească cu o nouă furie asupra noastră.

Și în mijlocul acestei situații, în tocmă prezia acestei nouă năvăliri, vine și regele Carol, ca se întoarcă visita, pe care Monarhul nostru, Împăratul-Rege i-a fost făcut-o la București. Dacă visita aceasta s'ar fi făcut la Ischl, am fi privit-o cu oare-si-care mulțumire. Că ea se face în Budapesta ne aduce în nedumerire; că ea se face după visita împăratului Wilhelm, după toaștul acela care a aprins în flăcări focul șovinismului maghiar, aceasta nu poate decât să mărească nedumeririle poporului românesc...

O se vedem cum va decurge această vizită, și cari vor fi enunțările ce se vor face cu acest prilej. Dela aceasta atîrnă, ca neliștea provocată în sinul poporului nostru să crească, ori să se calmeze.

Ura ce a existat — se nu mai zicem că există — între germanism și maghiarism — a existat și există tot așa de vie și de veche și între maghiarism și românism. Pricina acestei profunde uri de rasă, sînt Maghiarii. Românii n'au făcut decât să răspundă la această ură provocată de ei. Și răspunsul Românilor a fost mai mult ironic, decât serios.

Ungurii ne zic: *vad oláh, kutya oláh, bocskor oláh...*

Noi le răspundem cel mult cu: *Ungur-bungur...* Dovadă că ura lor e profund simțită, ear' a noastră nu e decât un palid reflex al urei lor, deși noi am avem tot motivul de a-i urî cu mult mai profund, cu mult mai amar.

Cercurile înalte ale diplomației vor încerca acum să steargă și diferențele acestea dintre maghiarism și românism. Vor face oare, ca în locul urei să se pună prietenie și dragoste, ca astfel opera păcii, căreia tind a servi, să fie mai solidă?

N'avem nimic în contră. Poporul nostru nu este dușman al păcii. Românul iartă bucurios, e tolerant și iubitor de de-aproapele seu. Dar' vrem să știm cum? Cum cred cei mari și puternici, că ne vor împăca? Pentru-că ceea-ce se face, se face de nobis, sine nobis!

Noi vom aștepta și vom vedea. Una însă se știe!

Decât ura cea mai profundă, cultivată printr-un sistem secular de torturi, prigoniri și dispreț, mai ardentă și mai vie este în noi iubirea sfîntă, ce o purtăm cauzei noastre, drepturilor noastre imprescriptibile, limbei și naționalității noastre, pe care vii nu o dăm, nici de dragul tronurilor, nici chiar de dragul Europei întregi. Comoara sfîntă moștenită din moși-strămoși, limba, legea și moșia, obiceiuri și moravuri naționale, nu o dăm în schimbul nici unui bun din lume. Dimpotrivă neconștient și neclintit vom lupta din toate puterile până la ultimul picur de sânge, ca aceasta comoară sfîntă să fie respectată, și curs liber să se dea spre desvoltare firească în libertate deplină.

Sibiu, 27 Sept. n.

Fugi mălăiu, că te taiu. S'au sâpărat rău pe noi șovinii că n'am compus imnuri de laudă împăratului german din incidentul fantasticului său toașt sau cel puțin, că nu ne-am plecat capul și să ne fi pocăit prosternându-ne în fața „mărimii maghiare”. S'au sâpărat... și la unii din ei a și erupt periculoasa boală „furore hunnicus”, amenințându-ne cu nimicire și cutropire totală.

„Kolozsvár” din Cluj, dela 24 Sept. c. scuipea foc și venin din pricina aceasta.

Îi este răz, că în numărul (201) al „Tribunei”, în care am reproduș toatele împăraștii, am apărât la locul prim conferența profesorului Kalai asupra chestiunii slovacce. În „nobila” lui farie eată ce „perorație” ne ține:

„Cehii vor face bine, dacă nu se vor amesteca în afacerile noastre, căci le vom da peste ghiare. Slovaci sînt deja contopiți cu corpul națiunii maghiare; de acolo nu-i mai poate scoate nime prin agitație. Misiunea națiunii maghiare pretinde, ca precum s'au alăturat la corpul națiunii, Slovaci, Șvabi, Rutenii și ceilalți, așa să se alăture și Românii din patrie. Dacă vor pricepe la timp cuvîntul de admoniție, lucrul se poate petrece foarte frumos și neted; dacă nu — atunci în curînd vor vedea, că ni-s'a dat puterea în mîna...”

Ei, ce se mai zicem? Vai de biet capul nostru! Potopul grandomanic ne năpădește... pe hîrtie. Șoviniiștii dela „Kolozsvár” sînt și naivi și grandomani.

Dieta. Dieta Ungariei ține azi o ședință formală, pentru fixarea ordinei de zi a ședinței viitoare. Aceasta se va ținea Miercuri, în 29 l. c. La ordinea zilei va fi, după-cum sînt informate zările maghiare, alegerea membrilor în delegațiuni. Proiectele despre buget și indemnizare se vor debate numai după delegațiuni.

Situația în Austria. Asupra situației din Austria scrie *Reichswehr* un prim-articol, care la încheiere precizează astfel esența chestiunii:

„Nu — nu despre ordinațiunile de limbă și nu despre cabinetul Badenii se tractează. Asta se zice, spre a amăgi, dar' n'o crede nici un om care știe. Starea lucrului e mult mai clară și mai simplă. Îndărătul obstrucțiunii se ascunde ca putere motorică liberalismul, care acum desperat luptă pentru existența sa, și pentru asta ar prăda totul, ar deslănțui totul, ar dărîma totul, de oare-ce pentru el o a doua tinerețe, doar' numai din ruină poate înflori. Ideea națională germană i-e mijloc la scop, un strălucit mijloc pentru un deplorabil scop. Și hotărîrea, pentru care se luptă, nu privește vre-o ordinațiune sau vre-un cabinet, ea privește greaua, fatala problemă, oare să fie guvern imperial care să conducă, parlament, care să guverneze? De aceea, numai de aceea, nu se înșăpăimântă a pune primejdioasa test: parlament s'au nici un parlament? Aceasta e răspîntia, pe care stăm”.

Nou avînt la maghiarisare.

— Un articol din „N. P. Journal.” —

Cum interpretează Maghiarii înaltele vizite dela Budapesta și cum le exploatează ei în scopul maghiarisării, se vede mai bine dintr'un primaricisăpărut în fruntea ziarului *Neues Pester Journal* dela 24 Sept. n.

În acest articol autorul, care semnează *G. B. (Gustav Beksich?)* zice în resumat: *Acum e de noi!* Acum se lucrăm pentru maghiarisare! (el o numește „consolidare internă.”) Pedecile ce ne-au stat în cale până acum, opoziția ștințistă și naționalitățile, au dispărut. Opoziția și-a pierdut terenul, pentru-că s'a introdus academia militară, apoi Ungaria cîștigă ca stat maghiar tot mai multă importanță, tot mai multă validitate. Ear' naționalitățile? Acele sînt zdrobite. „Dacoromânismul”, cel mai periculos element, primește prin visita regelui român la Budapesta lovitură de grație. Prin urmare: acum e de noi, sus la lucru! Se maghiarisăm din toate puterile până mai ține *pacea*... De altfel eată întreg articolul lui Beksich:

„Numai printr'o lucrare serioasă și durabilă se pot rezolva probleme mari. Ungaria, mai mult decât ori care alt stat, are lipsă în viitorul apropiat de serioșitate, perseverență și de o cumpănire liberă de ori-ce nervozitate în lucrarea sa. Festivitățile sfîrșite chiar acum au putut să ne abată numai pe un moment din cărarea lucrării care înțește la scopuri mari, dar' chiar și acestor festivități le revine o rolă importantă întru promovarea succesului activității, ce are să desvolte Ungaria în scopul consolidării definitive a stărilor sale interne.

Nu cu însemnătatea de *politica externă* a vizitelor Împăratului german și Regelui român vom să ne ocupăm; ținem numai să accentuăm că individualitatea de stat a Ungariei s'a exprimat într'o formă de tot pregnantă cu prilejul vizitei împăratului Wilhelm și că *posiția internațională* a Ungariei se va pune, după-cum se prevede, într'o favorabilă lumină. Cu mult mai importantă decât aceste succese și impresiuni privitoare la politica externă considerăm noi *favorabila înțiruire*, pe care chemate sînt să o exercizeze ambele vizite princiare asupra consolidării noastre interne. De trei decenii accentuăm noi prin o mulțime de parole necesitatea consolidării noastre de stat și naționale. Spre norocirea noastră noi nu ne-am oprit la simpla imblădire de fraze, ci de fapt am și realizat instituțiuni cu ajutorul cărora consolidarea aceasta în anumite direcțiuni a și fost promovată. Dar' pe terenul cultural și economic, și mai ales pe cel administrativ mai este încă de necrezut mult de îngrijit, până-cînd pe nouele ogoare vor înverzi nouele sîmînături. Și dacă rezultatele alor trei decenii, pe lângă toate succesele noastre netăgăduit îmbucurătoare sînt încă tot mance, aceasta are a se încreșta în primul rind la răvașul veleităților noastre de drept de stat și la al celor naționalistice.

Acum în fine, ambele aceste piedeci sînt pe calea de a se nimici. Sistarea cerței de drept public a fost promovată nu numai prin crearea academiei militare maghiare, ci la aceasta a conlucrat în mod efice și pregnantă, cu care ființa de stat maghiar a eșit la iveală cu prilejul vizitei împăratului german. Nici cea mai ordinară reavoință nu va pute descoperi aci vr'un gravamen de drept public, după-ce statul maghiar a ajuns la o însemnătate așa de mare, aproape tăietoare în relațiunile internaționale.

Chestiunea naționalităților de altă parte asemenea a fost dată îndărăt prin împrejurarea, că cel puțin de aici încolo agitatori nu mai pot conta la sprijin din partea germană și că de altă parte prin visita din Budapesta a părechii regale române agitațiunea daco-română, dacă și nu pe vecie, totuși pentru un însemnat timp se va împedeca. (*lahmgelegt wird*).

Acum această situație favorabilă are să fie folosită din partea Ungariei spre a se reorganiza înăuntrul deoare-ce ambele elemente ce stăteau în cale, sînt de prezent delăturate. Și se va alunga după putință și al treilea factor împedecător, *spiritul confesional*, căci și aceasta trebuie să cedeze rapoartelor schimbate așa zicînd peste noapte. Dacă n'ar fi atât de turbure stările din Austria, încât greutatea de-a le regula n'ar atinge și Ungaria s'ar putea susține cu drept cuvînt, că în decursul întregii ere constituționale nu am avut nici cînd ca tocmai acum o ocaziune așa de favorabilă pentru punerea în practică a organizațiunii noastre interne.

Dar' putem să ne nutrim cu speranța, că rapoartele austriace nu vor opri în mod serios politica maghiară în calea ei și că de fapt va fi posibil a folosi ocaziunea de tot favorabilă pentru organizarea noastră internă.

Timpul de pace externă și internă nu poate să dureze atât de mult, încât noi să ne avem destul de lucru în acest interval; eată ce avem de făcut. Se poate observa și prin razele sîrbărilor strălucite haina de toate zilele de lucrare silitoare, pe care națiunea maghiară are să o îmbrace după-ce depune costumul splendid de gală. Numai așa se poate să ne realizăm idealele, cari ni-s'au ridicat și mai mult prin entuziasmul sîrbărilor.

Mai nainte de toate să ne ferim de iluzii, deoare-ce chestiunile noastre interne nu sînt de loc rezolvate prin aceea, că curentele dușmane au devenit mai mici și canalele lor momentan au sîcat. Numai așa poate să fie completă și definitivă consolidarea noastră de stat și națională, dacă ne vom crea de fapt toate acele instituțiuni fără de cari este imposibilă considerarea de stat și mai imposibilă o întărire națională. Terenul mîștos al politice are multe abisuri; rapoartele internaționale sînt supuse la schimbări, cari le petrec adese-ori cu o repeziune primăjdioasă și tocmai din pricina aceasta numai atunci vom fi deplin siguri, dacă ne vom crea noi înșine garanțe îndestulătoare pentru exis-

tență. Statul ungar numai atunci va fi consolidat deplin, cînd va avea un organism de guvernament puternic și unitar și o administrație bună și cînd diferențele de rasă și de naționalitate se vor egala în cadrul unității de stat. Ear' națiunea ungară numai atunci va fi terminată și desăvîrșită cînd va fi unificată, cînd va stîrpi antagonismele confesionale și de rasă. Ambele aceste stau în legătură cu planuri de lucrări generale și detaiate complicate. Reforma de guvernare trebuie să se extindă asupra tuturor ramilor administrațiunii, dela guvernul central până jos la administrația comunală și pe lângă aceasta trebuie să fie bine rezolvată și problema autonomiei. O lucrare grea va constitui rezolvarea chestiunii de proprietate și tocmai dela aceasta va atîrna soarta la ceea-ce vom să ajungem în legătură cu scopurile noastre naționale.

Dela rezolvarea norocoasă a acestora vor atîrna multe chestiuni laterale, în totalitatea lor foarte importante. Aci aparține în primul rind colonizarea și partelarea, două lucruri de făcut, fără a căror realizare restaurarea națiunii maghiare nu va fi completă.

Reorganizarea, căreia are să fie supusă națiunea maghiară, spre a ajunge la o consolidare definitivă, nu se poate realiza fără regularea acestor două chestiuni.

Șirul problemelor noastre se va completa prin chestiunile economice și culturale, și mai ales prin marea problemă, în direcțiunea ca statul maghiar să poată dispune de mijloace corăspunzătoare spre a realiza scopurile sale.

Precum transformarea și modernizarea locuinței private, adică prevederea ei cu confort recere bani mulți, întocmai așa și noua noastră aranjare de stat și națională va pretinde spese enorme, și statul maghiar trebuie să se îngrijească de acoperirea acestor spese, pentru-că altfel ar fi zădărnica toată osteneala de până acum și netrebnic întreg programul de acțiune.

Din toate acestea se vede, că de ce pace îndelungată și de ce împrejurări norocoase avem noi lipsă, spre a pute duce spre rezolvare favorabilă problemele noastre de stat și naționale. Cu bucurie ne umple constatarea, că împrejurările și timpul par a favoriza cauza noastră.

Complicațiunile afării de sfera puterii noastre, cari se turbure opera noastră națională de abia se vor ivi. Numai noi înșine putem strica opera, dacă anume nu am fi destul de înțelepți, de a asculta de cuvîntul de îndemnul al împrejurărilor.

Sperăm însă, că înțelepciunea aceasta nu ne va lipsi, că noi nu vom lucra contra intereselor noastre proprii. În cazul acesta ni-se deschide poarta spre o nouă epocă, spre un mare viitor.

Dacă noi înșine nu vom face nici o greșală, nime nu ne va pute opri intrarea pe această poartă...

Așa sună articolul organului guvernamental. Pentru noi el înseamnă, că au să urmeze timpuri și mai grele, dacă se pot peste tot timpuri mai grele decât acestea. Atîrnă însă numai dela noi, ca să înțelegem odată, că trebuie să ne concentrăm spre a pute da pept și noiei năvăliri, ce se pregătește.

Un glas din România.

Astăzi am primit următoarea semnificativă telegramă:

Ziarul „Tribuna” — Transilvania — Sibiu.

Tulcea, 26 Sept. n.

Apa trece, petrele rămân.

G. Secășanu.

În aceste momente glasul căldurosului naționalist, dl Secășanu, ni-se pare că eșe din inima tuturor Românilor, și el va afla resunet pîtrunzător la inima tuturor.

Regele Carol în Budapesta.

Sibiin, 27 Sept.

După o petrecere de câne-va zile în München, regele regală de la o sosit ieri în Viena, unde va rămâne până mâine dimineață la 9 ore, când va pleca la Budapesta.

Primirea în Budapesta.

În Budapesta MM. Lor sosesc la 2.30 la gara de Vest și vor fi primiți de M. Sa Monarchul, de arhiduci, arhiducese, miniștri și autorități. În palatul regal din Buda vor fi primiți ca toate onorurile de curte. La 5 ore va fi prânz festiv. Seara la 8 ore o reprezentare de gală la operă.

A doua zi Miercuri M. Lor vor visita monumentele orașului, între altele palatul nou al parlamentului. Seara la 6 se va da un dîneu, la care se vor rosti toasturi.

Seara la 9.15 M. Lor pleacă spre București.

Apotezierea vizitei.

Vizita aceasta se consideră ca avînd o mare importanță politică. Prin ea se va vedea alipirea definitivă a României la tripla alianță. Eață ce scrie *Polit. Correspondenz* organul oficios din Budapesta:

La apropiata vizită a Maiestăților Lor române la Budapesta se va putea vedea semnul neîndoiel, că România se asociază cu tendințele triplei alianțe și că politica sa urmează aceeași direcțiune. Este meritul M. Sale Regelui Carol, că a înțeles însemnătatea unei asemenea înțelegeri, pentru dezvoltarea statului său și pentru binele poporului său.

Budapesta nu va lipsi să dovedească într'un mod demn. Părechii Regale române sentimentele sale de omagiu și de simpatie. Sîntem în drept să presupunem, că încercările neputincioase de a se semăna discordie între Ungaria și România n'au lăsat nici o urmă de răceală, și că mai cînd toate forțele favorizăsează concordia și armonia dintre cele două popoare vecine, legate prin interesele cele mai însemnate.

Voci maghiare.

Presă maghiară explostează și aceasta vizită în favorul politicii soviniște și-o prezintă ca o desavuare a politicii noastre naționale. Nu mai trebuie să accentuăm că aceasta sînt forțată interpretare și mai departe de adevăr de cît cerul de pămînt.

Eață ce scrie *Egyetértés*: „Dar' se mai leagă de această vizită și interese speciale naționale. Aspirațiunile naționaliste cultivate de elementele politice ultraiste ale Românilor din Ungaria, au expresia lor în daco-românism. Ear' daco-românismul tinde de dreptul la nimicirea unității de stat maghiar și aceia cari urmăresc realizarea acestei idei aventuroase caută sprijinul cel mai puternic moral și material în România. În politica internă a României joacă un rol însemnat chestia națională, pe care partidele contrare caută să o exploateze una în contra celeilalte. Sînt cunoscut mijloacele cu care lucră daco-românismul din Ungaria. Între acestea cel mai puternic și cel mai ascuțit mijloc e aceea scărboasă goană de calumniare, ce agitatorii valachi îndreptează în contra noastră. Goana aceasta pe cît e de înversunată, pe atît e de josnică și murdară, căci e cu totul nedreaptă. Ea a contribuit mult ca pe deoparte chestia valachă să se învenineze într'atîta, și diferențele dintre Români și suveranitatea, autoritatea și demnitatea unității statului maghiar în privirea cărora ei se năpăstnesc, cel puțin la aparență să se întărească, ear' pe de altă parte a făcut, ca reputația bună a națiunii și statului maghiar să fie întinată înaintea străinătății”.

După acestea ziarul maghiar îndeamnă pe cetățenii din Pesta să facă o primire calduroasă Suveranilor români.

La primirea părechii regale române — scrie *Egyetértés* — trebuie să punem în evidență acele trăsuri caracteristice naționale ale noastre, care desăvîșesc de dușmanii nostri și vor convinge națiunea română despre aceea, că dacă în chestia integrității ideii de stat maghiar nu cunoaștem tocmeală și pretindem dela fiecare cetățean maghiar credință necondiționată cătră statul și constituția noastră, noi nu vom nici asuprirea (!) nici cucerirea cu forța a popoarelor și naționalităților, din contră ne dăm toată silința, ca să trăim cu ele în pace (!) și să câștigăm puterea, știința și calitățile lor nobile morale pentru asigurarea puterii, a autorității și unității statului maghiar”.

Cât fariseism este în aceste cuvinte, cetătorii nostri o vîd înșuși.

Impresiunea în România.

Impresiunea de această vizită face în România e foarte amestecată. Dar' nime, absolut nime, nu se încălzește pentru această vizită. Foile guvernamentale tac sau scriu rece. Cele opoziționale atacă guvernul, și mai

ales pe dl Sturdza. Adevărul, organ independent este grozav de violent.

Societatea presei maghiare „Othon” a invitat la Pesta pentru acest prilej pe reprezentanții ziarelor române. La o conferință a ziariștilor din București mai mulți s'au pronunțat în contra primirii acestei invitații. Au refuzat invitarea: *L'ind. Roumaine, Timpul, Drapelul și Epoca*. Și să nu se uite, că ziariștilor li-se oferea bilet gratuit și li-se puneau în prospect placate petreceri.

Toastul împăratului Wilhelm.

— Voci din presă. —

O voce slovacă.

Národné Noviny scrie între altele:

Vorbirea lui a fost viuă, plină de flori poetice; el a lăsat aripile fantasiei sale de parte îndrît în istorie, până la fabula Arpadiană... În sfîrșit a amintit tot ce putea mîguli fantasia aprinsă și ghidul vanitatea fără margine a Maghiarilor...”

„Toate aceste lucruri nu sînt altceva, decît zeamă picanță gătita pentru limbiare soviniștice, care de sigur va însușești ba chiar înfrîntă cea mai mare parte a ziarelor maghiare, dar' cu greu va șterge simțomîntul desamăgirii la cei-ce se așteptau la mai mult... Împăratul german a vîzut foarte bine, pe cine are înaintea sa, în ce fel de mijloc va răsună toastul său...”

„Ziarele maghiare și-au eșit din fire cu însușirea lor de necrezut, căci vîd în vorbirea împăratului lauda și aprobarea sovinișmului lor enorm. În această ameteală în primele clipite ale beției, ce le-a causat-o vorbirea lungușitoare, ele uită cît de puțină politică și cît de puțin rost diplomatic se cuprinde în toastul împăratului Germaniei. Lauda le orbește într'atît, încît nu vîd deosebirea între împodobire, decorație și între stîmburele lucrului. Celelalte puteri pot fi mulțumite cu vorbirea împăratului german, ea nu se atinge de loc de interesele lor, căci ea n'are absolut nici o însemnătate în sens internațional. *Încurajarea sovinișmului nu poate avea decît urmări triste pentru întreaga monarhia*”.

„Unirea”.

În nrul său ultim „Unirea” din Blaj se ocupă la primul loc cu toastul din Buda, și cantă a-i explica rostul politic. Eață cum:

Noi, cari din distanță am privit lucrurile și cari nu sîntem în bătaia de delirul entuziasmului, trebuie să ne punem pe gânduri și să ne întrebăm: Ce poate fi cauza dragostii celei mari, ce odată l'a apucat pe împăratul Wilhelm pentru compatrioții nostri maghiari?

Cu intențiune am zis: pentru compatrioții nostri maghiari. Pentru-că în toate, câte le-a vorbit împăratul Wilhelm, fie în toast, fie la alte ocazii, nici amintire n'a făcut de popoarele conlocuitoare nemaghiare, ci pretinderea așa a vorbit, ca-și-cum statul nostru ar fi alcătuit exclusiv numai de Maghiari.

Cea dintîiu cavea a dragostii acesteia neașteptate ne-o spune „Neue Wiener Tageblatt” zicînd, că în împăratul Wilhelm este ceva din caracterul maghiar. Îi place, să vorbească, să măgulească și să câștige inimile cu laude adresate din belșug. Cavalier în societate, sîrîră mîile la două dame aristocrate; ear' acasă guvernul lui e sovinișt. Tocmai ca al nostru. Polonoilor din Prusia cu nimic nu le merge mai bine decît nouă.

Dar' asta nu poate fi cauza unică a dragostii, ce așa pe neașteptate a arătat-o împăratul Wilhelm față de compatrioții nostri. Dacă asta ar fi cauza, atunci de ce nu și-a arătat dragostea până acum, de ce n'a făcut-o înainte de asta cu trei ani, când a mai fost în Ungaria?

Credem deci, că adevărata cauză no-o spune mai bine „Alkotmány”. După foia aceasta „mai mare lipsă are împăratul Wilhelm de alianța monarhiei noastre, decît monarhia noastră de alianța Germaniei”. Asta e și părerea noastră. Nu dela noi are Franța pretensiuni la două provincii, ci dela Germania. Și acum, când în batal tuturor sforțurilor împăratului Wilhelm s'a proclamat atît de ostentativ alianța Rusiei cu Franța, era numai natural, ca împăratul Wilhelm să cercce a strînge și mai mult legăturile cu monarhia noastră și cu Italia, ceea-ce acum s'a întîmplat la Budapesta, ear' mai înainte în Homburg.

Dar' rămîne și acum într'barerea: de ce a trebuit să se întîmple lucrul acesta în Pesta și cu atîta măgule pentru Maghiari? Răspunsul e și mai ușor. Maghiarii urăsc pe Nemți. Aceasta e un adevăr, căruia nu va pute contrazice nici un Maghiar neaoș și sincer. Rușii și Francezii bine știu acest lucru, pe care toată lumea îl știe. Ce folos și ce valoare are însă o alianță, în care între membri domnesc sentimente dușmănoase? Eață dar', că necesitatea politică l'a demandat im-

păratului Wilhelm, să câștige dragostea Maghiarilor.

Aici se află explicarea celor petrecute în Budapesta.

N'avem nici să ne mirăm, nici să ne supărăm. Politica, după școala lui Machiavelli, e știința exigențelor. Alta simțеști și alta faci.

Compatrioții nostri iubesc și plătesc. Pentru laudele primite vor urca bucuros și cuota, fie și la 43%.

Noi nu iubim, dar' — plătim. Și când siguritatea patriei și a tronului va cere, alătura cu Maghiarii acolo vor fi și fiii poporului românesc, dar' bine înțeles, că — anonim”.

Bistritzer Zeitung.

Organul, verde, al Sașilor:

„Ce rari contraste! Acolo, unde cu puțină săptămîni mai înainte musa germană a fost trasă în noroiu și germanimea batjocorită în chipul cel mai grosolan, chiar aceluși s'au făcut în zilele din urmă ovațiuni puternicului domnitor al Pangermaniei, cum abia te-ai fi așteptat, și prin aceea și-s'au adus omagii într'un mod, care cu tot dreptul poate da prilej de aducere aminte. În același loc, unde de altfel se cântă cu mare predilecție frumosul cântec: „*Huncut a nemet*”, au răsunat de astădată în acorduri însușite tonurile imnului popular german: „*Heil dir im Siegeskranz*!” Intreg orașul înota în o mare de bucurie, pretutindenea plăcere vană și entuziasm! Cu un cuvînt: împăratul german poate fi în deajuns mulțumit cu primirea ce și-s'a pregătit în capitala Ungariei.

Cine cunoaște mai de aproape împrejurările, cum s'au format în timpul din urmă în capitala ungară, trebuie la tot cazul fără a vrî să steie pe gânduri, că toată această pompă desfășurată ar fi din inimă, că toată această însușire, că această erupțiune de bucurie ar fi un eflux al inimii. Fără de a vrî ești cu mult mai tare silit, să crezi, că ear' s'a folosit ocazia favorabilă de a dovedi înaintea întregii lumi civilizate, cît de nejustificate ar fi plîngerile locuitorilor de limbi „străine” ai acestor țeri despre încălcarea sistematică a drepturilor lor, pentru-că să se poată bate în pept cu fruntea înălțată și să exclaim: „Vedeți, sîntem mai buni, de cum ni-e vestea!” S'a încercat să se dea reprezentanților presei germane o dovadă, cum mai ales Nemții din Ungaria n'au nici cea mai mică cauză de a se plînge de *netoleranța Maghiarilor* față de ei”.

După-ce face polemie cu „National-Zeitung” din Berlin continuă referitor la consolidarea relațiilor interne.

„Ambe statele — Austria și Ungaria — pot numai în comun forma un stălp puternic pentru tripla alianță, pentru-că relațiile naționalităților la noi nu sînt nici cu un fir de păr mai tolerabile ca în Austria. Unica deosebire consistă singur într'aceea, că acolo e raportul invers. Câtă vreme în Austria Germanii chemați a conduce sînt terorizați de guvern și celelalte naționalități, în Ungaria națiunea conducătoare se nevoește a strîmta drepturile celorlalte naționalități pe toate căile posibile. Anume este societatea maghiară — firește sporită în mod considerabil cu maghiari de cinci pișule, — care își dă osteneala în modul cel mai cinstit de a realiza cu toate mijloacele posibile ideea așa numitelui stat unitar maghiar. Și chiar acestea sînt elementele, care încearcă a-și documenta patriotismul în chipul cel mai zelos, cari cred că și-au câștigat dreptul la aceasta pe calea de tot comună pentru unii oameni din Ungaria a unei petiții cu timbru de 50 cr. Acești patrioți patentăți află, durere, cea mai mare sprijinire din partea cercurilor conducătoare și dacă ici și colea dispozițiile unui atare hiperzelos organ subordonat sînt oprite dela loc mai înalt, pentru a nu mîna la extrem pe cei atinși prin ele, nu este cas să fi fost vorba despre vre-o înfruntare sau altfel de pedepsire a pricinitorului.

Din toate aceste cauze amintite foile imperial german au vîzut de astădată prin ochelari de colorit prea trandafiriu în judecarea raporturilor naționale din Ungaria sau și-au scos informațiunile din izvoare turburi.

Presă maghiară și anumite foi scrise nemțești din Ungaria acum au eară pentru o vreme prilejul, să accentueze cavalierismul națiunii maghiare, și sigur nu vor întrelăsa, de a arăta așa lucrul, ca-și-cum împăratul german deja prin vizita sa ar fi dat a se înțelege, că nu recunoaște îndreptățirea plîngerilor naționalităților nemaghiare și din partea sa aprobă tendințele de maghiarizare.

Și cu astfel de sofisme cu toată probabilitatea opera de nimicire începută va fi continuată cu curagiu proaspăt și puteri nouă.”

Aforisme politice

— Una la sf. —

Popoarele pasive sînt terse din cartea istoriei.

Lindner.

Din cercurile tinerimei.

Dela Oradea-mare.

— Serata de cunoștință. —

— Raport special. —

— 26 Sept. n.

După un an csárdăjesc și cu o caracteristică zi de 3/15 Maiu, cu ziua de azi, sau mai bine de ieri, căci sîntem deja după miez de noapte — am început prin o sîrbătoare un alt an. Poate va fi mai bun? Se va alege în urmă.

Puțină deosebire se vede deja în această seară. Eață cum: la Oradea-mare din anul trecut sîntele însușitoare nu mai sînt rare și discursuri cari sînt exhaurite și sînt lumineze din toate părțile chestiile sulevate de asemenea nu sînt rari. A fost și acum așa. O seară însușitoare, cuvîntări însușite și calme.

*

De față: Veterani și noivi. Nu în număr chiar complet, dar' aceasta nu din păcate excentricități, ci ori-că nu erau încă aici, ori chestii familiare, o călătorie; sau altceva... Aici spre bucurie — nu sînt de înregistrat simptome triste. Veteranii au slăbit în număr cu mulți. Noivi au venit mai puțini, ca în anul trecut. Sîntem așadar în acest an mai puțini. Anul trecut am fost cam la 47, acum la 40. Dar' se credem că vom fi mai verzi.

*

Salutul obișnuit la adresa celor noi a fost calduros, ca dintr'o inimă românească. Semnalarea situației în general, așa ca să se poată face consecuențele și să se observe clar direcția unei țînte în viitor. Veteranul nostru camarad T. Burdan a știut foarte bine ce să spună și cum să spună.

A urmat răspunsul la salutul de bine-ventură demn și conștient. Și toată țînta noiviilor nu exchide îndreptățirea la frumoase speranțe.

*

Rezoluție, dor de acțiune... se pare că ar mai trebui numai un proiect concret, fixarea unei direcții de acțiune. Ferbera din anul trecut se pare a fi adus rezultate bune. Ori e numai, impresia sentimentului de însușire, ceea-ce mă face, să privesc lucrurile astfel? Dar', zic earăși urma va alege. S'a pus devisa „unțiți să fim în cuget și în simțiri”, dar' unire în activitate nu în amorțală.

Ce să mai spun? Nici o sticlă spartă, nici salturi neașteptate, nici chioțe desparate. Încunjurați binisor de nobila și ne-nobila nație, de genții și magnați înălțați prin paire-schub cu multă rivnă de a ne ademeni și a ne atrage spre ei — am păstrat binisor datinile noastre, temperamentul nostru deosebit, și e foarte bine așa. Să ne ajute și elemental nou tot într'acest scop și atunci nu vom mai avea motive de îngrîjire.

Redivivus.

Dela Cluj.

— O declarațiune. —

Onorată Redacțiune!

În coloanele ziarului „Tribuna”, numerii 188—9 a apărut un articol-raport intitulat „Universitarii români din Cluj” scris de dl V. Moldovan, în care se tractează despre starea și activitatea din anul trecut a tinerimii universitare române din Cluj. Aduună de pe acasă, abia acum putem lua poziție hotărîtă față de cele cuprinse în articolul amintit, de oare ce acela sună tuturor studenților universitarilor români din Cluj.

Ori cu ce intențiune va fi fost scris acel raport, totuși acușățiunile grave și neadevurate, ce se cuprind în el la adresa noastră, nu pot să rămînă nedesimțite, atît în interesul adevărului, cît și a reputației noastre bine înțelese.

Nu putem concede, ca dl V. Moldovan, fost coleg al nostru, așadar cu oare-care colorit de competență, nepedepesit să seducă opinia publică română, cu privire la situația unei însemnate părți a tinerimii române.

Expectările d-sale, ca „cîtiva ani pe-trecuți în chef”, „basul sus și capul gol”, „a căror ideal e numai lafa grasă” etc., evident se referesc și la noi înțomai ca și la ceilalți studenți neromâni dela „universitățile ungurești”.

Afară de aceea într'un loc apriat zice despre tinerimea română din Cluj, că-i lipsește „setea nobilă după izvoarele nesecate ale științei”. Toate acestea le susține fără de nici o umbră de probă!

Deci față de învinuirile sale nefundate și cutezătoare, ne simțim îndreptățiti și îndatorați, într'urastabilirea adevărului încălcător ușurător de dl Moldovan, a face următoarea

Declarațiune:

Tinerimea universitară română din Cluj a dat de repește-ori probe laudabile despre conștiința chemării sale atît publice, cît și private și va da în viitor cînd interesele națiuni și ale sale o vor pretinde acestea;

Respinge cu indignare greutatea acușei, ce dl Moldovan o ridică asupra ei, timbrîndu-o ca lipsită de ori-ce adevăr;

Condamnă procedura sa incorectă și in-eualificabilă de a induce în eroare publicul român subșăpînd reputațiunea noastră;

Deneagă competența sa de a păși față cu noi într'un mod atît de magistral, împărțindu-ne sfaturi și delimitându-ne linia de activitate în viitor, căci la așa ceva fi lipsește titlul corăspunzător.

Cluj, la 24 Sept. et. n. 1897.

Pentru tinerimea universitară română:

Drd. A. Manin, Iuliu Bucur, rigurosant în med. stud. în drepturi.

O nouă bombă!

După teribilul discurs elogios al împăratului Wilhelm, o altă distincție, de astădată din partea M. S. Monarhului însuși, se abate asupra Ungurilor, asemenea unei bombe de — bucurie!

Foile ungurești sînt întrec în a da care de care la loc mai de frunte și cu litere mai grase următorul rescript al Maiestății Sale, adresat prim-ministrului Bánffy:

Iubite baron Bánffy!

Dorind, ca piețele din acest scop acomodate ale capitalei mele ungurești să fie provăzute cu statui de dimensiuni mai mici, cari împodobind orașul, eternizează totodată amintirea acelor figuri mai distinses ale vremilor trecute, cari au excelat pe diferitele terene ale vieții naționale, dau, în sarcina cheltuelilor mele de curte sume corăspunzătoare, cu împărțire pe mai mulți ani, în scop de a se face statui simbolice: episcopului de Csanad Gellert, care a suferit martiriul pentru religia creștină, zelosului arhiepiscop de Strigoni Petru Pásmány, principilor ardeleni Stefan Bocskay și Gabriel Bethlen, eroilor luptători ai patriei și ai creștinătății Ioan Huniade și Nicolae Zrínyi, contelui Ioan Huniade, comandantului suprem de armată al Ungariei, care și-a câștigat mari merite în apărarea tronului, notariului anonim al regelui Bela, care a scris istoria ocupării patriei, lui Stefan Verbóczy, renumitului juriconsult al Ungariei, și popolarului cântăreț al aceluia, Sebastian Tinódy și te încredințez pe d-ta cu executarea hotărîrii mele.

Dat la 25 Septembrie 1897.

Francisc Iosif p. m.

Baron Bánffy p. m.

Bucuria între Unguri pare a-și fi ajuns prin această nouă distincție culmea. Osanale și urări de laudă și de mărire sgude coloanele foilor ungurești, vestind tuturor gloria „națiunei”...

O delicioasă beție de iluzii și speranțe vanitoase, o beție de cel mai greu narcotic: asta e de present starea patologică a Ungurilor.

Sireaci de ei, fi compătîmim din suflet! Căci o lege neîrămutată a firei e: *trezirea din visări, ori-cât de calde și dulci ar fi ele, — la realitate, la recea și cruda realitate!*

Cronică politică.

Duelul Badeni.

Causa duelului dintre Badeni și deputatul Wolf, din partida lui Schönerer, este a se căuta în iritațiunea ce domnește azi între partidele din Austria și cu deosebire în ura ce o au Germanii contra lui Badeni pentru ordinațiunile cunoscute.

În gîdînta primă a parlamentului Wolf și soții lui au tăbărit cu o furie nespuse asupra prim-ministrului, adresându-i felurite epite batjocoritoare. Deodată s'a răspîndit vestea, că în cameră s'ar afla 16 detectivi travestiți. Președintele de vîrstă Turan, n'a permis discuția asupra acestei afaceri; Wolf însă s'a ridicat și a strigat cu voce puternică:

— Dacă e adevărat, că în parlament sînt de față detectivi, aceasta e o ticălogie. Badeni, acest polon mișel trebuie să răspundă.

Urmarea acestei vătămări a fost, că Badeni a provocat pe Wolf. Secundanții s'au decis pentru duelul cu pistolul, stabilind condițiuni grele. Duelul s'a ținut Sâmbătă, în 25 l. c. la 9 ore a. m. Wolf a pîșcat înțai, ca provocat și glonțul a nimerit brațul lui Badeni, oprindu-se în el. După aceasta a pîșcat și Badeni, dar' n'a nimerit. Secundanții au declarat de încheiat duelul. Rana nu e periculoasă și ministrul poate gera în persoană afacerile oficiale.

Ziarele germane-naționale susțin, că duelul va avea urmări politice și adecă Badeni va trebui să părăsească fotoliul ministerial din pricină, că el, ca prim-ministru a călcat legea, care oprește duelul. Față de aceasta se susține, că Badeni înainte de a duela și-a dat demisiunea pe cale telegrafică, după o

altă versiune se zice, că a cerut dela Maiestatea Sa permisiunea pentru duel.

Din Viena se depeșează, că știrea despre vulnerarea lui Baden a stîrnit în toate părțile o vie compătimire. Maiestatea Sa a cerut în două rânduri informații despre starea lui Baden și i-a exprimat pe cale telegrafică compătimirea Sa.

Pacea și Grecii.

Actul tratatului de pace greco-turc vine în desbateră guvernului grecesc azi. Camera deputaților se întrunește Joi. Mai mulți deputați vor propune *ședință secretă*.

Textul original al tratatului de pace a sîndut atât de tare poziția guvernului, încît ministrul întreg *și-a prezentat demisia*. Dar regele n'a primit-o, ci a declarat categoric, că înainte de încheierea definitivă a păcii doarește a considera de exchisă orice crîșă ministerială sau altă schimbare de cabinet.

Guvernul austro-ungar a comunicat guvernului grecesc, că *Austro-Ungaria nu-și va trimite reprezentant în comisia de control a puterilor, de vreme-ce interese austro-ungare nu vin în combinație*.

Ziarul „Akropolis” din Atena aduce vestea nu prea probabilă, că împrumutul pentru despăgubirea de război l-ar fi exorbitat deja guvernul grecesc dela banca otomană.

Autonomia Macedoniei.

În cercurile politice din Sofia pare a se trata de nou chestia autonomisării Macedoniei, după pofta Bulgarilor cari ar dori să o aducă în starea Rumeliei.

Față de aceste știri — spune o telegramă din Belgrad — prim-ministrul sârbesc Simić a declarat unui ziarist din străinătate, că făcînd Bulgaria demersurile ce procează în chestia Macedoniei fără avizul statelor vecine, Serbia și România ar desvolta fără amănare o contra acțiune.

Răscala din Cuba.

Ziarul parisan *Gaulois* află din cercuri politice bine informate, că atât între Germania și Austro-Ungaria cît și între Rusia și Franța deurge schimb de vederi și de note diplomatice în chestia greutăților ce opau Spania, Statele-Unite, privitor la răscala din Cuba. E planul, că *marile puteri* să procedă solidar întru ameliorarea conflictului spaniol-american.

Alexandru Roman.

O nouă pierdere pentru poporul românesc! Încă un brav și venerabil stălp al culturii și literaturii române s'a prăbușit sub lovitura morții.

Alexandru Roman, profesor de limba și literatura română la universitatea din Budapesta, membru al academiei române din București, zeusul român, oare cînd deputat naționalist în dieta din Budapesta și neobosit publicist, apărătorul cu peana și cu cuvîntul a cauzei române, — a încetat din viață, după-cum ni-se depeșează, astăzi la 10 ore înainte de amiază în *Sebeșul-săseș*.

Pătrunși de durere și regret pentru această pierdere, care lasă un gol mare în viața noastră publică, trimitem condolențele noastre familiei înrîtate a răposatului.

CRONICĂ

Sibiu, 27 Sept. n. 1897.

Din Bucovina. Primul la redacție raportul societății canturilor români din Bucovina „Lumina” în Cernăuți, pe al VI-lea an administrativ dela 5 Maiu 1891, — 9 Septembrie 1897. Extraș din date următoare:

Dela înființarea societății și până în 2/14 Septembrie 1897 a ținut societatea următoarele ședințe: în 1891, o adunare generală ordinară și 18 ședințe ale comitetului; în 1892, o adunare generală extraordinară și 20 ședințe ale comitetului; în 1893, 13 ședințe ale comitetului; în 1894, 17 ședințe ale comitetului; în 1895, 11 ședințe ale comitetului; în 1896, 8 ședințe ale comitetului; în 1897, 10 ședințe ale comitetului. A mai aranjat 3 concerte, o excursiune la Mihalcea și 6 serate musicale. Numărul actelor oficiale intrate până la 2/14 Septembrie 1897, e 97, al celor eșite 103.

Venitele pe 1891—1892 au fost 1792 fl. 23 cr., spesele 1375 fl. 77 cr.; deci *averea societății* e 416 fl. 46 cr. Membrii sînt: fondatori 4, binefăcători 82, activi 32.

Adunarea generală ordinară a societății se va țină Duminică în 3 Octomvrie n. la 2 1/2 ore p. m. în localitățile școlii cantonale (reședința metropolitană) din Cernăuți, cu următoarea ordine de zi: 1. Raportul comitetului. 2. Alegerea comitetului. 3. Propuneri eventuale.

Qualificațiune. La 54 l. c. d. Emil Prodan, profesor de gimnastică în Blaj, a făcut la universitatea din Cluj, examenul de qualificațiune din limba și literatura franceză.

Revoluție în Croația. În mai multe cercuri ale Croației domnește de vre-o două săptămîni revoluție. *Teranii s'au răscolit cu mic cu mare contra Ungurilor*. Autoritățile și presa au retăcut până acum grava situație, prezentînd turburările ca simple incidente locale. Acum însă, că flăcările turburărilor se ivesc tot mai amenințătoare, foile se ocupă pe larg cu ele, ear' autoritățile au luat cele mai întinse și mai severe măsuri întru suprimarea revoluției.

Mai violentă e răscala în cercul *Sjcinicel*. Poporația de aici s'a răscolit contra steagului unguresc, fanatisați pe cuvînt, că *dacă colorile ungurești filfae 24 de ore pe școala sau biserica croată, acestea devin ungurești și catolice*. La sunetul de alarmă al clopotelor peste 2000 de oameni s'au adunat amenințatori înaintea bisericii, pretinzînd depărțarea steagului unguresc. Sosind la fața locului o comisie de trei slujbași, răsculații i-au prins și i-au omorît, ear' *cadavrele le-au despoiat și le-au multat în chip îngrozitor*. Multimea s'a răspîndit numai după-ce au intervenit două companii de soldați, cari au dat foc. Răsculații au răspuns asemenea cu foc. Câțiva soldați și țărani au rămas greu răniți.

În urma celor petrecute, în mai multe cercuri, unde țărani desperați s'au organizat în trupe de răsculați, s'a proclamat dreptul statur. Fierberea între poporație e la culme.

Pilde elocvente și acestea despre înțeleapta și pacinică oblađuire ungurescă!

Eternisarea luptei dela Plevna.

În București se lucră de prezent la *mare ciclodramă* — (tablou) a luptei dela Plevna. Însuși regele Carol urmărește cu mare atenție prepararea acestui tablou, sprijinind și materialicește planul de realizare. Cu alcătuirea tabloului sînt incredințați cunoscătorii pictori *Krieger* și *Frosch* din München.

Budapesta *Hirap*, luînd notă de acest tablou, cu înăsuta grandomanie maghiară, că Românii pare-că imitoază în acest punct pe Unguri. Ba ghin că nu! — adăugem noi.

Di Dr. Felician Bran profesor la universitate. Cetim în „Familia”: Ziarele maghiare scriu, că consiliul universității din Budapesta a invitat pe dl Dr. Felician Bran să-și deie recursul pentru obținerea catedrei de dreptul canonic la acea universitate și astfel d-sa de sigur are să fie numit la postul acela. Dl Dr. Felician Bran, până în toamna trecută profesor de limba și literatura română, precum și de religiea gr.-cat., la gimnasiul catolic din Oradea-mare, de atunci e arhidiacon al părților sîmbărene, cu sediul în Carei, unde l'am petrecut cu felicitările noastre, știindu-l destoinic spre a-și îndeplini misiunea în părțile acelea. Tocmai de aceea, ori-cît de mult am ave să-l felicităm la această distincțiune, nu ne putem ascunde regretarea că-l vedem depărtându-se de acolo, unde biserica și școala română au așa de mare trebuință de zel și talentul seu.

Defraudare la un oficiu de dare.

În *Szekelyhida* hoții necunoscuți au jefuit într-una din nopțile acestea cassa oficiului de dare. Au spart o mare cassa wertheimă, în care se aflau peste 100.000 fl. bani *gata*. S'a pornit severă cercetare întru erurarea îndrăzneților succesori ai lui Papacosta.

Medic ungur pungaș.

La curtea cu jurați din Budapesta s'a judecat Vineri procesul medicului ungur *Lenkei Béla*, care a furat mai multe tablouri atît în Viena, cît și în Budapesta. Pungașul a încercat să se scuse, spunînd, că a comis furturile în stare patologică anormală, voină să facă „ceva senzațional”. Medicul tribunalului a constatat însă, că acusatul e perfect sănătos și normal, deci acușele lui n'au temei. Jurații au adus unanim verdict de vinovăție, osîndînd pe hoț la doi ani temniță grea și la expulzarea din Austria. După ispășirea pedepsei, oșânditul va fi tras la cercetare și la tribunalul din Budapesta, pentru hoțiile comise aici.

O catastrofă grozavă s'a întîmplat zilele trecute în comuna Bod lângă Brașov.

A explodat un mare cazan al fabricii de zăhar, omorînd câțiva lucrători și rănind pe mulți.

Sub ruini.

În Cluj s'a întîmplat Vineri după amiază o groznică nenorocire. S'a surpat cu putere teribilă o pînă mare, acoperind sub ruini pe muncitorii, cari lucrau înăuntru. Nouă inși au fost omorîți pe loc, ear' vre-o zece greu răniți.

Panamiștii pe banca acusaților.

Se vestește din Paris, că acusaților afacerii Panama li-s'a imanat deja actul punerii sub acuză. Acusa se extinde pe 42 de fefe. Pertractarea e fixată pe a doua jumătate a lunii Martie. Întreg Parisul așteaptă cu viață încordare desfășurarea celebrei afaceri.

Presa și pacea.

La Paris s'a ținut deunăzile o adunare internațională a ziariștilor, în scop de a întemeia o *reuniune națională de ziariști amici păcii*. La adu-

nare au luat parte numeroși ziariști din toate părțile. România încă a fost reprezentată la adunare prin dl Nicolae Fleva, deputat și fost ministru. Sediul reuniunii va fi Parisul; membrii pot fi ziariști de ori-ce naționalitate și din ori-ce țeară. În curînd se va mai ține o adunare pentru elaborarea statutelor. În comitetul însărcinat cu proiectul de statute se află și dl Nicolae Fleva.

Apă rece, că de nu — e rău!

Bieții Unguri au „bolunzit” de-a binele. Laudele ne-măsurate ale împăratului Wilhelm I. a adus într'un hal; de se le plîngi de milă. Nu mai știu ce se isodească și se propună întru... eternisarea elogiilor, cu adevărat ne mai auzite. Foile din Budapesta aduc acum o nouă mizerie de plan. În cercurile didactice de acolo se ventilează *serios* ideea de a introduce toastul lui Wilhelm în cărțile de citire, ca model de lectură clasică!

Apă rece, ciubere de apă rece la cap, scumpi com-patrioți, că de nu — e rău!

Rochefort s'a căsătorit.

Vestitul ziarist francez Henri Rochefort, opozițional în permanență și șeful antisemiților francezi, s'a căsătorit zilele acestea pentru a treia-ori, cu o tînără copilă, deși el e trecut de 60 de ani. De remarcă e, că intrasigntul politician nu i-a călcat nici din prilejul banchetului vechiul legămînt de a nu... bî vin. Consecvent om n'ai ce zice!

S'a pierdut ieri, pe la 6 ore d. a., pe calea Brăter—Sirada Cîsnădiei, o brădar.

Cinstitul sfîltor e rugat să o predea la oficiul polițai.

Știri mîrunte. Împăratul Wilhelm II. a dat pe seama săracilor din Budapesta 4000 de marce.

— Primarul Budapestei *Márkus József*, a intrat ca membru lumen (confrater) în ordul franciscanilor. — În *Sveitara* pe locurile mai ridicate a căzut zilele acestea zăpadă groasă.

Posta redacțiunii.

Dni E. Pr. Nu se poate decît ca reclam plătit.

Idem — în Bihor. Adresa s'a schimbat: Viena, Allgemeines Krankenhaus. — Saluții!

Bibliografie.

APEL LITERAR.

Bran, 15 Sept. n.

Încă în decursul acestui an voiesc a pune sub presă „*Diectica populară*”, lucrătă anume în interesul modului de viață a țărânului ecom.

Operatul a trecut deja prin cenzurarea „Asociațiunii”, cu al căreia ajutor se va și tipări.

Cartea în special se va ocupa cu alimentarea rațională și cu diferitele mîncări, cu locuința igienică, cu îmbrăcămîntea, cu încălțămîntea și cu alte condițiuni de viață, așa încît nu numai poporeni, dar și inteligenții, cu deosebire preoții și învățătorii noștri dela sate pot trage multe instrucțiuni folositoare dintr-êsa.

După-ce alte exemplare decît cele-ce vor fi abonate nu tipăresc, rog pe toți cei cari vreau să o aibă a se abona la subscribul prin postă până în 30 Sept. st. v. a. c.

Despre apariția cărții vor fi încunoștințați pe cale ziaristică.

Cartea va fi ilustrată cu mai multe figuri în text, cu toate acestea prețul unui exemplar spedit pe postă va fi numai 85 cr. Acesta dacă se trimite anticipativ se primește și cuitează cu mulțumită.

Dela sprijinul moral și material ce 'mi-se va da din partea onoratului public românesc, va atrîna și însușirea mea ca să lucră și mai departe pe terenul pe care am apucat. Toate celelalte ziare românești din părțile ardelen, fără deosebire, sînt cu respect rugate a reproduce acest apel.

Simeon Stoica,
medic în Bran (Törösvár).

„Naționalitatea”. Societatea noastră

„*Tipografa*” a scos într-o elegantă broșură interesantul studiu de *Max Nordau* despre „Naționalitate”. Valoarea acestui studiu este cunoscută cetitorilor noștri; limba lui frumos, în care „*Rosmarin*” al nostru a știut să-l îmbrace e gustat deja de cetitorii noștri, căci în „*Tribuna*” s'a publicat mai întîiu. Vorba era numai, că interesantele observațiuni originale ale genialului autor sînt nu rămînă resfirate prin atîția numeri de ziar, ci sînt fie colectate într'un mînușor, mai accesibile la cetit și meditat. Aceasta a împlinit-o „*Tipografa*” cînd a retipărit articolul din „*Tribuna*” în broșura de față. În extensiune de 40 pagini, tipărite frumos pe hîrtie fină, această prețioasă broșură s'ă trimite francat pentru 25 cr. A se adresa la librăria „*Tipografa*” soc. pe acțiuni în Sibiu.

Musică. Au apărut în edițiune litografată 4 piese musicale aranjate pentru cor mic de dl *Val. Magdu*: „*Iorghina*”, cîntec popular de prin părțile ungurene și băntăne (cîntec); „*Dorule o dorule*”, cîntec popular de sub podgoriile aradene (cîntec); „*Nusca*”, pe melodia dansului „*Pe picior*” din Bănat (sextet); „*Foate verde triplac*” cîntec popular de pe șeul Bersei (cîntec). Se află de vînzare la autor în Arad. Prețul unei piese — 25 cr., toate 4 costă 80 cr., plus 5 cr. port.

Disertațiune economică. A apărut; Disertațiune economică despre *bunditatea și foloasele fărînei cernută cu ciurelul și cu sita rară și despre zidirea morilor lărd ias* — de *Acenție Severu*. Disertațiunea aceasta a fost cetită în adunarea generală dela Mediaș a „Asociațiunii”. Broșura de 15 pagini costă numai 5 cruceri și se poate procura și dela librăria noastră, „*Tipografa*”, societate pe acțiuni în Sibiu, strada Poplăci nr. 15.

La „*Tipografia*”, societate pe acțiuni în Sibiu, s'ă află de vînzare următoarele noutăți musicale:

Les beaux yeux. Valse pentru piano de Mathilde Mironescu	1.—
Terăncuță. Cîntec popular pentru voce și piano de Costache Moinaru	—50
Hora înfrîșirii, pentru piano de P. G. Nițescu	—75
La tine copilă dragă. Romanță de Droianu	—50
Toujours avec argent. Polca franceză pentru piano de Sig. Paulmann La blondine. Polca mazuza pentru piano de Sigismund Paulmann	—50
Turda. Marș patriotic de Paulmann Hora reginei. De Sigis. Paulmann	—50
Serba păpușelor. De Sig. Paulmann Marș turcesc. De Sigis. Paulmann	—25
Intermezzo pentru piano de M. Capșa Les fleurs de Maiu. Valse de Ant. Cirilo	—25
Serba oficerilor. De C. Dimitrescu La file du Marin. Vals de Ivanovici Daisy Bell. Valse (All Right) de C. Kaps	1.—
Liniste. Vals pentru piano de Dimitrie St. Cristide	—75
Am plîns. Romanță pentru voce și piano de Alphonse Cirilo	—75
Singurătatea. Romanță pentru voce și piano de Alphonse Cirilo	—75
Claire. Polca pentru piano de Alph. N. Ochialbi	—25
Institutele-Unite. Vals pentru piano de Carol Decker	1.—
Serba Bucureștilor, pentru piano de Const. Dimitrescu	—50
Serba mirilor. De C. Dimitrescu	—50
Iubileul. Marș de Gh. Fotino	—75
Surorile. Hora de Gh. Fotino	—50
Elisa. Polca franceză de G. Ionescu Zéphir. Polca mazuza de G. Ionescu Souvenir de Zürich. Polca mazuza de Anton Kneisel	—50
Pas de quatre original. De Mayer Lutz	—50
Gavotte de la Princesse „Marie”. De Michel Margaritescu	—57
Ai plîns și tu v'odată? Romanță pentru voce și piano de Ernest I. Alexandrescu	—50
Nu înțeleg. De E. I. Alexandrescu Pictori! De E. I. Alexandrescu	—50
Un fir electric. De E. I. Alexandrescu L'Affection. Polca franceză p. piano de C. D. Belortu	—50
De Braila la Gênes. Galop pentru piano de C. D. Belortu	—50
Serba Bucureștilor, pentru piano de Ioan D. Burlan	—50
Serba Bucureștilor, pentru voce și piano de Ioan D. Burlan	—50
Didi. Polca mazuza pentru piano de Ioan D. Burlan	—75
Isvorul. Romanță pentru voce și piano de Dimitrie St. Cristide	—50

La comăndele din afară se se adăugă pentru porto posta totdeauna încă 5 cr., ear' pentru expediții recomandată 20 cr. v. a. Pentru siguranța expediției recomandăm modalitatea din urmă.

Căliadarul zilei.

28 Septembrie n. 1897.

Italian: Mța Eutimie.

Gregorian: Venzel. reg.

Soarele: răsare 6 06, apune 5 54

Un prepelicar

(cîne de vînat),

care a fost adus ieri cu trenul din Sopron (Odenburg), a fugit. Cel ce mî va îndrepta în urma lui sigură, sau 'mi-l va aduce, are să primească o *remunerare*. Cînela e de rasă engleză, înalt, subțire, de culoare brună, cafenie, pe pept și pe picioare tîrcat (gatigert), are coadă lungă și subțire; poartă o curea la grumază, de care atrîna o marcă cu inscripția „*Hermannstadt nr. 169 sau 170*”.

Sibiu, 27 Septembrie 1897.

[1977] 1—1

Iosif Șuluțiu.

Dr. Vuia

reîntors din Baile Herculane și-a reluat practica medicală în Arad, Strada Sina, în fața Seminarului.

[1978] 1 1

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 25 Sept. n. 1897.

Semințe	Qualitatea per sac.	Prețul per 100 chilogr.	Qualitatea per sac.	Prețul per 100 chilogr.
	dela	pînă	dela	pînă
Grâu				
Băntănesc vechi	75	—	76	—
Grâu dela Tisa	75	—	76	—
Grâu „Pesta”	75	—	76	—
Grâu de Alba-Rog	75	—	76	—
„Bacsa”	75	—	76	—
Grâu ung. de Nord	75	—	76	—
Semințe, vechi ori noue	Sotal	Qualitatea per sac.	Prețul per 100 chilogr.	
		dela	pînă	
Săcăra		70—72	8.5	8.60
Orz	de noțreț	60—62	6.15	6.40
„	de vizare	62—64	6.60	7.30
„	de baze	64—66	7.50	8.—
Ovăz		53—54	6.20	6.45
Cucurus (porumb)	băntă.	—	5.10	5.15
„	de alt sîm.	—	5.—	5.05
Meiu				
Hrîșcă				
Grâu	Sept.-Oct.	12.05	12.10	
„	Mart.-Apr.	—	—	
Cucurus	Main.-Iun.	5.50	5.51	
„	„	—	—	
Ovăz	„	6.25	6.28	
„	„	6.—	6.02	
Produse diverse	Esai	dela	pînă	
Săm. de trif.	Lucernă ungurească	—	—	
„	„	—	—	
Oleu de rap.	rafinat	—	—	
Uns. de porc	dela Pesta	58.50	59.—	
„	dela țeară	—	—	
Slănină	svîntată	—	—	
„	afumată	59.—	59.50	
Său	„	—	—	
Prunc	„	—	—	
Licior	slavon nou	—	—	
„	băntănesc	—	—	
Miere	brută	—	—	
„	galbină străcurată	—	—	
Ceară	de Rosenau	—	—	

Cursul pieței din Sibiu.

Din 28 Sept. n. 1897.

Hărtie-monedă română	Cump.	9.46	vînd. 9.51
Lire turcești	„	10.65	10.70
Imperiali	„	9.61	9.65
Ruble rusești 100 a	„	126.50	127.50
Galbeni	„	5.60	5.64
Napoleon-d'ori	„	9.48	9.53
„ (rusești)	„	9.46	9.51

Bursa de Budapesta.

Din 25 Sept. n. 1897.

Renta de aur ung. 6%	—
„ „ „ 4%	138.—
„ „ „ 4%	100.05
Imprumutul căilor ferate ung.	123.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	122.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	103.—
Bonuri rurale ung.	98.50
„ „ croate-slavone	99.80
Obligațiunile desp. regalilor	101.50
Imprumut cu premiu ung.	155.25
Lozuri pentru regularea Tisei și Seghedin	142.25
Renta de hârtie austriacă	102.25
„ de argint austriacă	102.25
„ de aur austriacă	125.—
Lozurile austriace din 1860	161.25
Acțiunile băncii austro-ungare	945.—
„ „ de credit ung.	—
„ „ „ aust.	—
Scrisori fonciare ale institutului de credit și economiei „Albina“	102.—
Argintul	5.70
Galbeni împărătești	5.69
Napoleon-d'ori	9.66
Mărci 100 imp. germane	58.90
London 10 Livres sterlingi	120.15

Banca generală de asigurare „TRANSILVANIA“

ÎN SIBIU.

fundată în anul 1868

[1482] 17-30

asigurează prelungă condițiile cele mai favorabile:

- a) în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobili etc.
b) pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitale pe cazul morții și pentru termine fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune cauzate prin foc	Sume asigurate pe viață
în a. 1869—1893 fl. 989,031.85	în a. 1870—1893 fl. 808,118.60
în a. 1894 „ 56,333.20	în a. 1894 „ 59,659.—
în a. 1895 „ 50,463.35	în a. 1895 „ 66,862.11
în a. 1896 „ 61,925.11	în a. 1896 „ 81,784.—
Suma fl. 1.157,753.51	Suma fl. 1.016,423.71

2,174.177 fl. 22 cr.

Conform bilanțului pentru 1895 fondurile de rezervă și garanție se ucră la
999.950 fl. 23 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deasupra se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu, (Strada Căminului Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (H. Hermann), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

Fân și trifoiu (luher) de vânzare.

La Ujvárosi Domokos, proprietar în comuna Cipău (Maros-Csapó) se află de vânzare fân și trifoiu (luher) cam la 300 de caré și totodată se află și pășune în loc pentru oi, vre-o 40—50 de jugere. A se adresa la [1968] 2—3

Ujvárosi Domokos,

în Cipău (Maros-Csapó) posta Csapó-Radnóth.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Însoțirile de credit

împreunate cu

însoțiri de consum, de vânzare, de vițier, de lăptări etc. și instrucțiunile trebuincioase.

Îndreptare practică

pentru

înființarea și conducerea de astfel de însoțiri de

F. W. RAIFFEISEN.

Edițiunea a V-a:

Traducere autorizată de

Dr. Aurel Brote,

directorul băncii gen. de asigurare m. „Transilvania“

EDITURA

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibului“.

(280 pagini mari).

Cartea costă 80 cr. (cu porto postal 90 cr., recomandată 1 fl.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia“,
soc. pe acțiuni în Sibiu.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare:

Tabloul condamnaților

în

PROCESUL MEMORANDULUI.

Cu 3 fl.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipăruș Pătruș. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcăritul. Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Vicin. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fiica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndreptnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Blăstem de mamă. Legenda populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bejena Némcová, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genévaly. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un peștor îndreptnic. Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Vântură-Teară. Din poveștile ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpătoarea. Din poveștile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgărețul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Nusea-impărat. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-impărateasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghislan-zoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fadeta. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalin păcurarul. Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Diplomă de onoare.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI
PlacateBILETE DE LOGODNĂ ȘI DE CUNUNIE
Carte și epistoleCirculare și preț-curenturi
NoteMare deposit
de cuverte, cerneală, recușite de scris,
ceară de pecetluit etc.Comande din afară
se efectuează repede.Bilete de vizită
după plac și cerereMare deposit
de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină
de epistole
cu plicuri în casete.

EDITURA „TRIBUNEI“ ȘI A „FOII POPORULUI“

Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate sau broșurate.

Biblioteca populară a „Tribunei“

Dicționar
român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Poplăcii Nr. 15.

Librărie românească în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.